

“Силос”

*Роботу виконала
Студентка 1 курсу 2 групи
ФАМ НУБіП
Щерба Аліна Леонідівна*

План:

- *Загальна характеристика корму.*
- *Поживність та енергетична цінність корму. Кормова норма.*
- *Технологія заготівлі силосу.*
- *Оцінка якості корму.*
- *Собівартість корму.*
- *Недоліки корму.*

Загальна характеристика корму

Силос —

соковитий корм для сільськогосподарських тварин, який отримують з деяких видів рослин методом силосування (спосіб консервації кормів).

Для отримання силосу (корму) використовують очищені та подрібнені соковиті рослини та коренеплоди, які закладаються у силосні ями та добре трамбуються, щоб виключити доступ повітря.

Загальна характеристика корму

Рослини, що йдуть на приготування силосу, повинні бути соковитими, та містити у собі достатню кількість цукрів, які утворюють при зброджуванні молочну кислоту.

Швидкість досягання силосу залежить від ступеня подрібнення сировини. Чим краще подрібнюється рослинна біомаса, тим швидше виділяється з неї сік та швидше починається бродіння.

Поживність корму

Силос має високу поживну цінність, зберігає вітаміни та містить органічні кислоти, які покращують апетит тварин, тому є дуже цінним кормом, особливо у зимовий період.

Поживність 1 кг силосу в середньому складає 0,18-0,24 корм. од., 15-25 г перетравного протеїну. В ньому міститься близько 1 % жиру, 7-10% клітковини, 8-13% БЕР.

Енергетична цінність корму

Енергетична цінність 1 кг силосу - 0,2 корм. од., а вміст перетравного протеїну становить - 14 г/кг.

Джерелами енергії в силосі є крохмаль та клітковина. Співвідношення цих складників – важливий фактор в технологічному ланцюгу виробництва молока і м'яса та збереження здоров'я тварин.

Завдяки крохмалю тварина краще засвоює білок.

Якісний силос містить близько 30% крохмалю, але він не єдине джерело енергії в силосній масі, і це підтверджують багато досліджень. Клітковина є матеріалом для будівництва стінок клітин і другим джерелом енергії в силосній масі. Вона містить целюлозу, геміцелюлозу та лігнін.

В 1 кг високоякісного комбінованого силосу повинно бути 0,25-0,3 корм. од., 20-30 г перетравного протеїну і не менше 20 мг каротину. Вміст клітковини в силосах для свиней не повинен перевищувати 5%, а для поросят і птиці — 3%. Вологість силосу має бути невисока (в межах 60-70 і не вище 75%).

Кормова норма

*Орієнтовні добові норми згодовування силосу, кг:
корови – 10-25, бугаї-плідники – 5-10, молодняк
великої рогатої худоби старше року – 10-15,
молодняк на відгодівлі – 15-25, дорослі вівці – 2-3,
молодняк овець – 1-2.*

Технологія заготівлі силосу

Технологія заготівлі силосу передбачає проведення таких операцій: скошування (з пров'ялюванням або без нього) і подрібнення рослинної маси, завантажування її у транспортні засоби, перевезення, закладання у сховища, трамбування, щільне накривання для герметизації.

Оцінка якості корму

Оцінюють якість силосу органолептичними методами та за допомогою хімічного контролю. При органолептичній оцінці беруть до уваги колір, запах і структуру силосу.

Доброякісний силос повинен мати колір, близький до кольору вихідної сировини, іноді з буруватим відтінком. Зіпсований силос має темно-коричневий колір.

Запах доброякісного силосу – слабо-кислий, що нагадує запах квашених яблук, хлібного квасу. Запах оцту свідчить про початкову стадію псування. Небажаним для силосу є затхлий, гнойовий запах.

У структурі високоякісного силосу чітко розрізняють стебла, листя і суцвіття. Силос, що гниє має слизьку консистенцію.

Правильно заготовлений силос містить близько 2% органічних кислот при рН 4,2. У доброякісному силосі повинно бути не менше 60% молочної і не більше 40% оцтової кислоти.

Вологість силосу визначають в лабораторії висушуванням невеликої кількості корму в термостаті.

Активну кислотність (рН) силосу можна визначити за допомогою рН-метра, індикаторного паперу, або універсального індикатора.

Собівартість корму

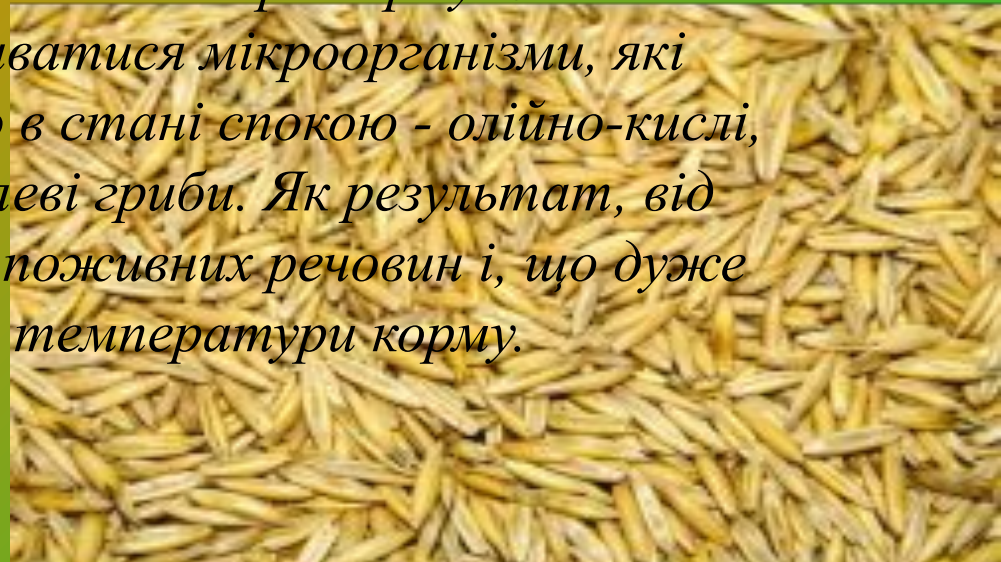
Собівартість центнера готового силосу визначають вартістю закладеної зеленої маси й витрат на транспортування, закладання в силосну споруду, трамбування (включно із вартістю використаної плівки, консервантів та інших компонентів). Загальну суму витрат ділять на фізичну вагу одержаного готового силосу.

Недоліки корму

Цей вид корму вимагає особливого підходу та знання. І не лише під час заготівлі та закладання, але й протягом його використання та виймання із силосної траншеї або полімерних рукавів.

У разі відкриття силососховищ у кормі дуже швидко змінюються анаеробні умови: відбувається розгерметазація, і атмосферне повітря проникає у глибокі шари корму. У силосній масі швидко починають розвиватися мікроорганізми, які перебували за відсутності кисню в стані спокою - олійно-кислі, гнилісні бактерії, а також цвілеві гриби. Як результат, від цього починається розкладання поживних речовин і, що дуже небезпечно, підвищення температури корму.

У кормі з'являються цвілі, внаслідок чого іноді накопичуються токсини, які можуть призводити до розладів травлення і навіть до загибелі тварин, яким згодовується такий корм.

Особливо швидко псується кукурудзяний силос доброї якості, оскільки він багатий на вуглеводи і молочну кислоту. Річ у тім, що ці речовини слугують головним джерелом енергії для аеробних мікроорганізмів. У процесі повторної ферментації утворюється вуглекислий газ, вода і значна кількість тепла. Частина тепла розсіюється в атмосфері, проте можливі підвищення температури в кормі до 50° і втрати сухої речовини до 30 %.

Висновок

У годівлі великої рогатої худоби до силосу приділяється велика увага. Він має високі поживні цінності, значно знижує витрати на годування тварин.

Силос має високу поживну цінність, зберігає вітаміни та містить органічні кислоти, які покращують апетит тварин, тому є дуже цінним кормом, особливо у зимовий період.